

Nr 178.

Av herr **Reuterskiöld**, om ändring av § 12 riksdagsordningen.

Erfarenheterna från urtima riksdagen 1919 giva vid handen, att en utöver det omedelbara samvarobehovet utsträckt sessionstid oundvikligt framkallar misstanken, att sessionen fortsättes väsentligen för arvodenas skull. Ej ens skenet av grund för en sådan misstanke bör dock, för riksdagens eget anseendes skull, tillåtas. Och då urtima riksdag icke kan sammankallas, utan att brådskande och viktiga frågor föreligga, vilka måste skyndsammast avgöras, torde av ingen kunna bestridas, att en sessionstid av en månad i varje fall måste anses fullt tillräcklig. Skulle därutöver fortsatt samvaro erfordras av samma skäl eller liknande som 1919 å hösten, utan att några verkliga arbetsuppgifter föreligga, blir förhållandet fullt likartat med den s. k. »förpuppningen» av lagtima riksdag efter dess ordinarie sessionstids utgång. Liksom under denna »förpuppningstid» intet arvode åtnjutes, torde ej heller arvode böra ifrågakomma vid urtima riksdag efter förloppet av dess ordinarie sessionstid av högst en månad. Jag tillåter mig därför föreslå riksdagen för sin del antaga följande ändringsförslag rörande riksdagsordningens § 12:

»Ledamot — — — ej må överstiga vid lagtima riksdag sammanlagt två tusen fyra hundra riksdaler och vid urtima riksdag sexhundra riksdaler. Ledamot — — — åter. Ledamot — — — överstiga vid lagtima riksdag sammanlagt ett tusen åtta hundra riksdaler och vid urtima riksdag fyra hundra femtio riksdaler.

Den — — — befallningshavande».

Stockholm den 22 januari 1920.

C. A. Reuterskiöld.

I motionens syfte instämma:

Joh. Johansson,
Kälkebo.

Åhlmans Ol. Olsson.

Joh. Johansson,
Friggeråker.